

شکست آمریکا در ویتنام

**عقب نشینی ای که به پذیرش شکست
و پایان جنگ تعییر شد**

بشتبند. اما عده‌ای از نیروهای FNL مانع حرکت آنان شدند و دیگر اعضای این گروه به سوی Pleiku حرکت کردند. ناگهان متوجه شد مراکز استان‌های Pleiku و Kontomn بسیار حساس هستند. باقطع ارتباط راه‌های اصلی ۱۴ و ۱۹ با خارج نیروهای انقلابی اطراف این شهرها گردیدند. Thieu اظهار می‌دارد تهاشیوهای که مانع از قتل عام نیروهای آنان می‌شد آن بود که به سوی مناطق ساحلی عقب‌نشینی کنند. Thieu کنگره آمریکا را متوجه این نکته ساخت و از آنان خواست متوجه خواست اووضع شوند و بدین ترتیب به کمک نظامی بیشتری که رئیس جمهور Ford خواهان آن بود رای دهن. Gerald

مورخان معتقدند دستوری که در ۱۴ مارس به ژنرال Pham van phu، فرمانده دومین منطقه نظامی داده شد مبنی بر آن که ظرف ۷ ساعت از Pleiku خارج شود، بی‌شک چون حکمی برای زنده ماندن او بشمار می‌رفت.

فرماندهان ارتش بدلیل فقدان فشار نظامی آشکار بر این مراکز استانی از تهدیدی ناشناخته به وحشت افتادند و حتی به سربازان اطلاع ندادند که در حال Koentoum و Pleiku ترک هستند. از آنجا که مردم به تجربه دریافت

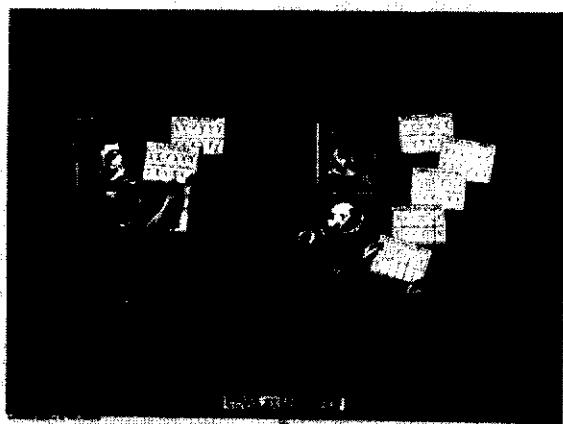

پایین رفتن به زیر ارتفاع ۴۰۰۰ متر بخارط برخورد با موشک‌های SA-6 اشتباهآ سたاد فرماندهی را بمباران کردند. سرهنگ کوهستانی از ارتش ویتنام جنوبی زمانیکه بی‌برندزار آنها خواسته شده منطقه را ترک کنند دست به شورش زدند و با حمله به سربازان و مردم در حال فرار قربانیان زیادی بر جای گذاشتند. آنچه که یک عقب‌نشینی راهکاری محسوب می‌شد به یک فرار استراتژیک تبدیل گردید. سربازان که نمی‌توانستند در کنند چرا Thieu که مدام از جنگیدن تا لحظه آخر صحبت می‌کرد از آنان خواسته بیرون مبارزه محل را ترک کنند. این شایعه را باور کردند که فرمانده آنان پیمانی محرومانه با رقیب منعقد ساخته و تخلیه محل نیز قسمتی از این تلاش بشمار می‌رود.

کسانی که این شایعه را باور

شاید انتقالات زیلای که درباره شکست آمریکا در جنوب ویتنام مطرح است به خلبان کارآزموده آمریکایی Ken Healy nankin باز گردد که بقیه ارتش kuomintang detientsinde moukden را پیاده کرده و فرمان هوایمایی که danang را ترک کرد، بدست داشت. او با دیدن وحشت سربازان ویتنامی که با لگد کردن زنان و کودکان ویتنامی از شهر خارج شوند، به یاد قصد داشتن از شنای اتفاقاً اتفاق آمده باشند. این دقتاً پاسخ به آن چیزی است که در چین رخ داد. از رئیس جمهور ویتنام جنوبی Vanthieck Nguyen با مشین جنگی قدرتمند و ۱۱۰۰۰ سربازش مانند رژیم فاشیست و فاسد Chek Tchang Kall فقط اسکلتی باقی مانده بود که از بیرون پوسیده بود. کافی بود نیروهای انقلابی به ویتنام مرکزی برسند تا این اسکلت ناگهان مانند Kuomintang در سال ۱۹۴۹ فوریزد.

در اولین ساعات صبح دهم مارس ۱۹۷۵ نیروهای جبهه ملی آزادی (FNL) وارد Ban Me Thuot استان Darlac شدند و تقریباً بدون شلیک گلوله‌ای توانستند پایگاه‌های اصلی نظامی را تصرف کنند. به نظر می‌رسید فرمانده محلی که خواهان بمباران هوابی نیروهای انقلابی بود زیر بمباران جان سپرده باشد. چرا که خلبانان ویتنامی که از ترس

نظامی بلوک سوسیالیست شامل حال آنان شد اما در درجه دوم اهمیت قرار گرفت. آنچه که کمبود تعداد افراد و تجهیزات FNL را جبران می کرد بدون شک برتری استراتژی آنان و حمایتی بود که آنها در میان مردم از آن برخوردار بودند. بدون مشارکت و حمایت فعل مردم محلی کوهستان، FNL هرگز نمی توانست به این راحتی شهر را تصرف کند. اگر بزرگان این مردم با FNL متحد شدند به دلیل بی توجهی دولت Saigaon نسبت به آنان بود که آنان را از داشتن زمین های آباد و اجدادیشان محروم می کرد. در حالیکه FNL حقوق خود گردانی آنان را تضمین کرده بود. رزمندگان FNL با دلایل سیاسی مصممانه وارد جنگ شده بودند در حالیکه ارشاد سایگون از جوانانی تشکیل شده بود که در ارتش ثبت نام کرده بودند و یا کسانیکه برای مبارزه پول دریافت می کردند. با توجه به تحمل این ماشین جنگی به اقتصاد کاملاً مصنوعی که وابسته به ۸۰٪ درآمد امریکاییان بود می توان درک کرد چرا روحیه و ظرفیت مبارزه آنان پس از امضای قرارداد پاریس در ۱۹۷۳ ژانویه پدرت شد. سربازانی که از جنگ ناتمام خسته شده بودند وقتی فهمیدند The صالح و آشتی را پذیرفتند و به سیاست خودمنی بر قتل عام FNL ادامه می دهد بسیار ناامید و دلسرد شدند. بحران اقتصادی جهانی، کاهش کمک امریکا، مشکلات اساسی اقتصاد مصرف کننده و سیاست تحریم اقتصادی منطقه از جانب دولت انقلابی موقت GRP تورم و کمبود شدید مواد غذایی را در پی داشت.

این وضعیت اقتصادی به همراه فساد کلی در ارتش به طرز قابل توجهی روحیه سربازان را از بین برده بود. از سوی دیگر تبلیغاتی که سایکون در خصوص تعداد خودروهای زرهی و دستگاه‌هایی که احتمال می‌داد رقیب در اختیار داشته باشد برآمد انداخته بود تأثیر معمکوس داشت و باعث ایجاد دلهره و هراس شدید در میان نیروهای خود گردید. یکی از نمونه‌های این پدیده سقوط Tamky مرکز بخش ساحلی ویتنام مرکزی است. با توجه به این موج وحشت که ارتش ویتنام جنویی را فراگرفته بود، تعجب آور نیست که سقوط ارتش بالافصله پس از عقب‌نشینی ناگهانی صورت گیرد؛ عقب‌نشینی که به پذیرش شکست و پایان جنگ تعبیر شد.

**ACCLAIMED BY CRITICS
AROUND THE WORLD
AS THE BEST WAR
MOVIE EVER MADE**

**Stanley Kubrick's
FULL
METAL
JACKET**

NAME AND COLOR CHOICE FOR REJOICE
REJOICE CAN BECOME YOUR FAVORITE GIFT FOR HOLIDAY CELEBRATIONS
THIS BEAUTIFUL BIRD IS THE "SOUTHERN WESTERN GEM" OF BIRDS.
IT'S A BIRD THAT IS SO EASY TO CARE FOR AND SO EASY TO FEED.

آمریکاییان هرگز متوجه نشستند در جنگی که علیه FNL براه انداختند، سیاست و نه اسلحه مشکل Hinh اصلی باشد. همانطور که رهبر ویتنام شمالی Ho chi در ابتدای جنگ اذعان داشت "یک ارتش بدون سیاست شبیه درختی بی ریشه است". اگر FNL از مخربترین سلاح‌ها جان سالم پر برد و توانست فرماندهی ارتش اعزامی آمریکا که مشکل ز نیم میلیون نفر بود را بدست گیرد به این دلیل بود که وارد جنگ مردمی شده بود. هرچند کمک

نمی کردند متقاعد شدند که چون نیروهای FNL افوق آنان هستند هرگونه مقاومتی بی حاصل است. ۱۵ روز بعد Ban Methout سقوط کرد، Kentoum و Pleiku تخلیه شدند و تمام منطقه ساحلی شمال و مرکز، Da Nang تقریباً بدون مبارزه سقوط کردند. همگان بر این باورند سقوط Thieu بیشتر از آنکه به دلایل نظامی باشد، به مسایل اجتماعی و روحی ارتباط پیدا می کند. خیابان ها خالی بود. هیچ پلیسی در خیابان هادیده نمی شد. معازه ها کرکره های خود را کشیده بودند و سربازان در جستجوی راهی برای غارت آنان بودند. مردم اذعان می کردند تمام مسوولان دولتی گریخته اند و شهر در دست سربازان غارتگر است. کاملاً مشخص بود مردم خواهان ورود کمونیست ها هستند که به بی نظمی و هرج و مرج موجود پایان دهند. نیروهای آزادی بخش بعد از ظهر روز ۲۹ مارس وارد Da Nang شدند. این شرایط در مراکز استان های دیگر نیز مشاهده می شد.

دو هفته پیش از شکست، Thompson Sir Robert کارشناس انگلیسی مقابله با شورش که کی از مشاوران شخصی ریچارد نیکسون نیز بشمار می‌رفت، در پایان دیدار از ویتمام جنوبی اظهار کرده بود لشگر اول و دوم پیاده و همچنین نیروی دریایی Saigon از بهترین ارتش‌های اروپایی نیز برتر است و دقیقاً همین نیروها کسانی بودند که در بنی‌نظمی Da Nang و Hue حتی بدون آنکه زمان را برای پوشیدن چکمه‌هایشان از دست بدنه‌ند فرار را بر قرار ترجیح داده بودند.

رئیس جمهور Ford تمایل داشت مسئولیت این شکست را به گردن کنگره آمریکا و رئیس جمهور Thieu بیندازد. او اذعان داشت امتناع کنگره از دادن رأی، به پراخت کمک اضافی روچه Saigon را تضعیف کرده، تیو نیز به نوبه خود عدم کمک آمریکا، فرماندهان نظامی که بدون مبارزه فرار کردند و مطبوعات خارجی که توسط کمونیست‌ها برای تضعیف روچه آنها تطمیع شده بودند را مقصر دانست. رئیس جمهور سابق ویتنام جنوبی حتی لحظه‌ای فکر نمی‌کرد تصمیم او مبنی بر عقبنشینی نیروها تایپر بسیار مخربی بر روچه سربازانش داشته باشد و ضریبه اصلی را وارد کند. معذلک دلیل اصلی شکست رژیم او به ماهیت و نوع جنگی که به راه افتاده بود باز می‌گردد.

